

...והקריאה

הם משקיעים בגינות. טען זקן יש משמר העמק יותר יפה? "יש עוד המון מקומות."

טיול זה לבין טיול רגיל של הג'וש הבלד — מלבד הגיל. הג'וש מתחלק מחדש לבני הג'וש, וישלוש מאות אנשי ג'וש ממזערי במכונית פורד ממורטת, ש: 78 ו-72, עולים חדשים מבולגריה לספר להם את תולדות עמק יזרעאל וגרמניה. ספק אם הווג הבין אוסישקין לפני דור ומעלה מ-100 מאוסף הביצות. בכל אופן, החי עם היכנסם למכונית בחיפה לא נש

היה: יהודי ג'וש יזרעאל מן המושב

כבר אחת לך, ברחו משוג

יום: נה, ב המכו מרכז

ששו

גישו יותר צעירים ועליונים ליום המנצח של היום היה, כמובן לעצמו אהדה רבה. אולם המנצח כי אבד מזמן במדינה הזאת — לפעולות יפות, אנושיות, מבלי צחים בדואר רשום. ראש העיר והלהיב את הדמיון, ודי אנשים הבטיח להם פיצויים, תשלום תיקון הופיעו הפורדים הישנים, אולם בכל השירה הארוכה אף קאדילאק אחד, אף מודל-לוק

מאת דויד ריבון

בראשית יצא אבא חושי, ראש עיריית חיפה לחופש. בהיותו פנוי מכל הצרות היומיומיות של ראש עיר, כביקורת מנקיטת הרחובות עם עלות השחר, החליט לקרוא וללמוד. הוא מצא כי כל הארצות הנאורות מקדישות ימים מסוימים לכל מיני יצורים הזכאים להוקרה מיוחדת: יום האם, יום האב וכיוצא באלה.

בחבל קטן בארצות-הברית אף המציאו המצאה מיוחדת: יום הבתולה הזקנה, יצור שבדרך כלל חי חיים מחוסרי כל אהבה. בישראל, ארץ הדור הצעיר, הגה אבא חושי, מקופח חלקם של הזקנים. ביסודיות הטיפוסית לו ניגש עם חוזרו מחופשתו לביצוע הרעיון. הוא השתתף בישיבות אגודת זהירות החיפאית, אגודת בעלי מכוניות למניעת תאונות, וביקשם לקבל על עצמם את ביצוע יום הזקנים. לשם כך העמיד לרשותם את כל מנגנון העירייה.

אחר שנפתרה גם הבעייה החינוכית כל כך של מציאת פסוק מתאים מהתנ"ך שבלעדיו אין שמץ של תקווה להצלחת מפעל איזה שהוא — "והזרת פני זקן" — הופצו כרזים לכל בעלי מכוניות בחיפה שביקשם לנדב את מכוניותיהם ליום הזקנים. כבר אחר ימים מספר הגיעו התגובות החיוביות הראשונות.

בדבר השתתפות הזקנים לא היה צריך לדאוג. ימים מספר אחר המודעה על קיום המפעל הוכרחו לסגור את הרשימה. כאלף אנשים זקנים (הגיל הכולל: בערך 70 אלף שנה) עולים חדשים ותושבי חיפה ותיקים שמשך עשרות שנות ישיבתם בה עדיין לא יצאו את תחומיה, התרכזו בבוקר יום רביעי בעשר תחנות מהן יצאו עשר שיירות נפרדות לטיולים בג'וש, בעמק ובשרון.

היה זה, למרות הגיל, התור השמח ביותר בארץ שהסתדר בשש וחצי אותו בוקר ליד בנין העירייה. אבא חושי, שנה זה מהצלתו בהושבו את הזקנים במכוניות, גילה בכל זאת טיפה מרה בעניין: לפי טופסי הבקשות להשתתפות שנשלחו אליו, מצא את גילם של רבים מתבריו, נאנח: "כן, אנו מודקנים."

הזדוה לתכנון, שדאג למכוניות רורביות, בהתחשב עם אותם הנהגים שירגישו ברגע האחרון כי לא כדאי לקום בשעה חמש יצאו כל המשתתפים (במאתים וחמישים מכוניות).

אני הסבא של הסבא של חיפה, הציג את עצמו אברהם רומנו, יליד חיפה, בן ה-107 ואחד המטיילים בעמק. ביגור עוד לא היה וכעסיפרו לו אנשי המשק על המקום הרים את ידיו וברכס. זקנה אחת שיופיה של משמר העמק נראה לה כחטא, היתה מודאגת על כך כי אנשיה אינם חושבים על העולם הבא. כל מרצם

אחד בא מירושלים.

השיירות עמוטת הזקנים שיצאה בדרכה לעמק. רוב המכוניות היו כדוגמת אלה, מכוניות קטנות וי שנות שבעליון היו בעיקר פקיי דיס ובעלי מסחר קטנים. כמה מתנדבים הגיעו מתל-אביב ואחד אף עלה מירושלים להעמיד את עצמו לרשות המבצע. לעומת זאת בחרו אחרים לשחרר את עצמם מחובתם המוסרית אחר שהגיעה אליהם זרישת העירייה להתנדב, בהעמידם סכום כסף לרשות המ בעים. נהגי מכוניות, המארחים שימשו כמורי דרך מלבד תפקי דיהם כאחים ואחיות רחמיים לז קנים. המטיילים, שביניהם היו כי אלה שמעולם לא עזבו את תחומי העיר חיפה, התפלאו ממה שר בים מהם קראו, ארץ שונה מזו שהכירו אותה. האוסובוס שנראה בסוף השיירה שייך אף הוא ל שיירה. כשמספר הבקשות להש תתפות עלה על מספר המתנדבים עם מכוניותיהם אירגנה עיריית חיפה מספר אוסובוסים ומו ניות כדי לא לאכזב את המבק שים.

בני חיפה שידעו על המיבצע עמדו לצדי הכבישים וניפנפו בידיהם לשיירות הארוכות בצאתן מן העיר. אולם בעמקים עוררו השיירות תמהון רב — מה פתאום כל כך הרבה מטיילים בפעם אחת? וכולם זקנים?

לוחצים על כפתור. ואין שום כלל? זוהי השאלה שהעסיקה את עקרות הבית בביתן במסבך המצוחצח (כולו מונע-חשמל) של משמר העמק. אין סירחח, אין לכלוך, פשוט — לוחצים על כפתור — והכל נעשה לבד: בישול, ניקוי, שטיפה. אין כמעט אחת שלא השוותה את המסבך לזה שבדירתה.